

KIRKETORGET

ÅSANE MENIGHETSBLAD - NR. 3 - MAI 2019 - 77. ÅRGANG

God sommer!

Hva gjør man på konfesamlinger? Side 3

Nytt barnekor
Side 4

Vill og vakker postveivandring
Side 17

Ta alt i beste mening

Sokneprest
Arne Mulen
Kontor 55 36 22 53
am453@kirken.no

Vikarprest
Hans-Christian Küspert
Kontor 55 36 22 61
hk782@kirken.no

Diakon
Rita Eldholm
Kontor: 55 36 22 57
re253@kirken.no

Seniorprest
Rolf A. Rasmussen
Kontor: 55 36 22 55
rr876@kirken.no

Kantor
Gerd Inger Yddal
Kontor 55 36 22 59
gy329@kirken.no

Admleder
Kjerstin Sofie Wiken
Kontor: 55 36 22 51
kw952@kirken.no

Kapellan
Jon Zimmermann
Kontor 55 36 22 54
jj925@kirken.no

Trosopplærer
Kristine Bech-Sørensen
Kontor 55 36 22 58
mb395@kirken.no

**Menighetspedagog/
kateket**
Ole Arthur Hanstveit
Kontor 55 36 22 56
oh939@kirken.no

Organist
Lenamaria Gravdal
Kontor: 55 36 22 64
lg996@kirken.no

Kirketjener
Tor Vilhelm Tysseland
Mobil: 92626175
tt547@kirken.no

**Styrer, Stjernen
åpen barnehage**
Kate Eliassen Bølstad
Kontor: 55 36 22 62
kb287@kirken.no

Pedagogisk leder
Linda G. Jørgensen
Kontor: 55 36 22 62
lj624@kirken.no

**Assistent,
Stjernen åpen barnehage**
Sølvi Dalsbotten
Kontor: 55 36 22 62
sd232@kirken.no

Frivillighetskoordinator
Bente Lill Madsen
Kontor: 55 36 22 68
bm498@kirken.no

Assistent barnehage
Turid F. Sjursen
Kontor: 55 36 22 62
ts568@kirken.no

Menighetskonsulent
Karoline R. Salhus
Kontor: 55 59 32 22
ks927@kirken.no

Vertskap
Joana Vaitke
Kontor: 55 36 22 48
jv694@kirken.no

Telefoner:

Bank kontonr.: 1644.03.37914

For henvendelser vedrørende dåp, vielse eller begravelse kontakt: BKF-Kirketorget tlf.: 55 59 32 10, se mer informasjon på <http://bergen.kirken.no>
For leie av lokaler i Åsane kirke: telefon 55 36 22 50

MENIGHETSRÅDET

Leder: Marit Vassbotten Olsen,
mavaolsen@gmail.com

KIRKETORGET

Ansvarlig redaktør:
Magne Fonn Hafskor, eyecu@online.no

Redaksjonssekretær:

Tor D. Hanson, tdhans@online.no

Redaksjonsmedarbeidere:

Karoline Rossgård Salhus
ks927@kirken.no og Rolf A. Rasmussen
rr876@kirken.no

ANNONSEANSVARLIG

Torill Hatlebrekke Husebø
Mobil 99 55 07 87

STYRELEDER FOR MENIGHETS- BLADENE I ÅSANE PROSTI:

Bjørn Otto Aarheim,
epost bjorn.otto.aarheim@schibsted.no

HJEMMESIDE:

kirken.no/asane

Kirketorget nr. 4-2019 kommer ut torsdag 29. august. Redaksjonen avsluttes fredag 16. august.

Kommentarfelta i ulike nettmedia kunne ha vore ein arena for utveksling av kloke tankar og refleksjonar. I staden er eg uroleg for at vi er i ferd med å miste den gode samtalen i samfunnet vårt.

AV ARNE MULEN

ROM FOR ULIKE MEININGAR: Vi må prøve å forstå kva folk eigentleg meiner og seier – og kvifor dei seier det – før vi tek til motmæle. For i den gode samtalen skal det også vere rom for å utfordre og seie i mot. (Illustrasjonsfoto: Magne Fonn Hafskor)

Fleire media har stengt kommentarfelta, truleg fordi dei utvikla seg til det motsette: Ei oppslagstavle for unyanserte påstandar, med lite samtale og mykje munnhoggeri.

På somme nettstader kan vi finne store ekkokammer der alle ser ut til å vere einige, og nærmast kappast om å idiotforklare dei som måtte meine noko anna. Det er heller ikkje godt for den gode samtalen. Vi lærer lite av å berre snakke med folk vi er einige med.

For det er nok å vere ueinige om. Innvandring. Islam. Kristen- dom. Bompengar. Globalisme. Nasjonalisme. Israel. Klima- endringar. Kyrkja. Berre for å nemne nokre tema som det lett blir høg temperatur av. Eller polarisering, som det også vert kalla.

Eg vil minne om gamal visdom frå Martin Luther. Han skriv i forklaringa til det åttande bodet, «Du skal ikkje tale usant om nesten din», at det betyr at vi ikkje skal baktale eller spreie vonde rykte om nesten vår, men tale vel om han og ta alt i beste mening. Eg trur at det er eit godt råd.

Ikkje slik at vi skal vere naive og nikke og samtykke med alt og alle. Men vi må lytte. Vi må prøve å forstå kva folk eigentleg meiner og seier – og kvifor dei seier det – før vi tek til motmæle. For i den gode samtalen skal det også vere rom for å utfordre og seie i mot.

Det er også ganske sannsynleg at den du er rykande ueinig med, har skjont noko viktig og kjempar for noko som er legitimt å kjempe for, eller er driven av ei frykt som vi må ta på alvor. Du har aldri møtt eit menneske som du ikkje kunne lære noko av.

Tenk om dei har rett, eller litt rett, desse som du kanskje har mistru til? Som prest snakkar og til dagleg fram trua. Men akkurat her vil eg legge inn eit godt ord for tvilen. Er det ikkje dei som har vore aller mest skrāsikre i si sak, som har valda mest liding og død her på jord?

Mange vil meine eg sit i glashus. Ja, for eg meiner jo at vi som kyrkje forvaltar sanning i vår tru og teologi. Men det å ha ein ståstad og ei overtyding er ikkje til hinder for gode samtalar. Tvert i mot. Så lenge vi øver oss på å ta alt i beste mening, og talar venleg til kvarandre.

«Må jeg være kristen for å bli konfirmert?»

EN TID FOR UNDRING: I konfirmasjonstiden i kirken bruker vi mye tid på å snakke om de store spørsmålene, og forstå hvordan kristen tro kan hjelpe oss i livet. (Illustrasjonsfoto: Bo Mathisen)

Det nærmer seg påmelding til nytt konfirmasjonsår. I den anledning har vi samlet svar på noen av de mest vanlige spørsmålene om konfirmasjon i kirken.

TEKST: KIRKEN.NO

Vi ønsker at du skal få en god konfirmasjonstid der du lærer nye ting, blir bedre kjent med tro og med deg selv. Og så gleder vi oss til å bli kjent med deg! Her er svar på noen ofte spurte spørsmål knyttet til konfirmasjon:

- **Må jeg være kristen for å bli konfirmert?** Konfirmasjonstiden i Den norske kirke er åpen for deg som tror, tviler eller bare vil vite mer. Konfetiden er en fin anledning til å tenke og undre seg over tro, og finne ut hva en egentlig tror selv. Men for å konfirmeres må du være døpt. Om du ikke er døpt, kan du bli det i løpet av konfirmasjonstiden. Årlig blir rundt tusen konfirmanter døpt i løpet av konfirmasjonstiden.
- **Koster det mye å være med på konfirmasjonstiden?** Det koster 700 kroner + 2500 kroner (leir) for å være med på konfeåret. Det dekker bibel, leir og mat på samlingene. Dersom det er vanskelig å betale, kan du

kontakte menigheten, så ordner de det. Økonomi skal ikke være avgjørende for om det blir konfirmasjon eller ikke.

- **Hva skiller kirkelig konfirmasjon fra humanistisk/borgerlig konfirmasjon?** Konfirmasjon i Den norske kirke er en forbønnshandling, der vi ber Gud styrke og velsigne deg. Konfirmasjon betyr å bekrefte, og det som bekrefte i en kirkelig konfirmasjon er dåpen. I dåpen tar Gud oss til seg og lover å være med oss alle dager. Disse løftene gjentas i konfirmasjonen.
- **Hva gjør en på konfesamlinger?** Mye forskjellig! Vi starter de fleste samlinger med å spise middag sammen, og deretter har vi undervisning om ulike temaer. Noen ganger lærer vi gjennom konkurranser, noen ganger gjennom gruppeoppgaver og så har vi fellesundervisning.

Hele teksten kan leses på kirken.no.

Ny barnekorsatsing

Korskolens fire barnekor slås sammen med Li Barnegospel og danner et nytt korttilbud ved navn Sing It.

TEKST: KAROLINE ROSSGÅRD SALHUS

– Det skal bli spennende å ta del i dette! Jeg tror det er positivt at vi samler ressursene våre om ett barnekortilbud som vi kan fronte utad, og som menigheten kan stå sammen om. Jeg håper at det nye tilbudet kan få enda flere barn i Åsane til å oppdage gleden ved å synge, sier kantor Gerd Inger E. Yddal.

De siste årene har Korskolen slitt med både rekruttering og økonomi. Noe måtte gjøres. Styret satte høsten 2018 igang en evalueringsprosess. Denne endte i et forslag om endring i tilbudet og organisering, som ble vedtatt på årsmøtet i vår. Voksenkorene består, mens barnekortilbudet slås sammen med KFUK/KFUM-barnekortilbudet i kirken.

Korskolens fire barnekor; Frøet småbarnssang, Barnekoret Spiren, Barnekoret Prelud og Barnekoret Magnificat slås sammen med Li Barnegospel (KFUK/KFUM), og danner det nye tilbudet.

Sing It-tilbudet vil bestå av et korttilbud for barn fra ett til 13 år. Sing It Mikro er for 1-3-åringer (småbarnssang), deretter følger Sing It Mini for førskolebarn og Sing It Maxi og Sing It Tweens for de som har begynt på skolen. Øvinger blir på torsdager. Mikro kl. 17.30 og resten kl. 18.00.

– I Sing It ønsker vi å gi barna et trygt miljø hvor de får mulighet til å utvikle seg selv, sin tro og tilhørighet til kirken gjennom musikk og sang. Vi vil tilhøre både KFUK-KFUM og Ung kirkesang og vil ta med oss gode tradisjoner fra Li Barnegospel og barnekorene i Korskolen, forteller Kristin Utle, hovedleder i Li Barnegospel.

Med den nye organiseringen blir torsdagen en livlig dag i kirken. Tidlig på ettermiddagen samles Åsane Move, så er det ledermiddag, og deretter starter Sing It og Sanctus sine

øvinger. Videre blir det kveldsmat for barna og familiene i kirkestuen før torsdagsklubben for konfirmanter avslutter dagen.

– Vi håper med dette at torsdagen blir etablert som fantastisk aktivitetsdag for barn og unge i kirken, sier en spent kantor Gerd Inger E. Yddal.

– Det å oppleve et musikalsk fellesskap på tvers av alder har stor betydning for den enkelte. Samtidig vil de få utvikle egne stemmer og musikkinteresse i aldersdelte grupper og få utfordringer på sitt nivå, utdypes Utle.

I Sing It skal barna både få være en del av et stort kor, of få solistiske utfordringer om de ønsker det. Lek, drama og dans vil også være en del av aktivitetstilbudet. Sing It vil ta i bruk variert musikk som barna får være med å velge, og en vil arbeide mot både gudstjenester og konserter.

– Vi tror at Sing It vil gi barna flere nye venner og et større fellesskap, samtidig som vi kan samle lederkreftene våre til å gi et enda bedre tilbud for barna. Vi håper også at dette vil gi positive ringvirkninger til foreldremiljøet og gudstjenestelivet, sier Utle.

– Vi tar med oss tradisjoner fra de gamle korene inn i det nye koret, og ellers har vi jo samarbeidet om noen prosjekter allerede, så det lover godt for fremtiden, sier kantor Yddal.

Alle barna som har vært medlemmer i Li Barnegospel og Korskolens barnekor er velkommen tilbake torsdag 5. september, sammen med alle andre som har lyst til å prøve å være med å synge. Sing Its første store prosjekt blir konsert med Christine Sandtorv i Kulturruken 2. november.

Nominasjonskomiteens kandidatliste til menighetsrådsvalget

Det skal velges 10 medlemmer og 5 varamedlemmer. Listen er satt opp i prioritert rekkefølge og er, som reglementet tilsier, støttet av 10 forslagsstillere. Mer inngående info om kandidatene kommer over sommeren.

1. Jan Sverre Stray, 1954
2. Karoline Rossgård Salhus, 1982
3. Håkon Vilhelm Bech-Sørensen, 1950
4. Åse Vassenden Hetlebakke, 1969
5. Bjarte Flaten, 1956
6. Terje Bjørdal, 1950
7. Sølvi Elise Bauge, 1957
8. Kato Arild Bakken, 1953
9. Bertil Normann Syversen, 1945
10. Thor Knudsen, 1954
11. Øystein Lauvås, 1976
12. Rolf Armand Rasmussen, 1951
13. Trine Noremark Knappskog, 1982
14. Tor David Hanson, 1953
15. Tor Vilhelm Tysseland, 1970

Her er det mennesket som teller

En dag på Sætregården

Et søndagsbesøk på Sætregården ga gjorde oss interessert i å se hvordan en vanlig ukedag arter seg hos Liv og Robert Berentsen, som har eid og drevet stedet i mange år.

TEKST OG FOTO: THRUDE DEISZ

FROKOSTGRUPPE PÅ SÆTREGÅRDEN: Bordet dekkes med mange påleggssfat, slik at folk stadig ber om å få sendt noe over bordet, og dermed samhandler og kommer i kontakt. Fra venstre: Marta, (Livs mor og hyppig hjelper), Oddrunn, Liv og Turid.

Vi får være med Sætregårdens private buss, som er tidlig ute for å hente folk med en begynnende demenssykdom til dagtilbudet «Inn på tunet». Det er en trivelig gjeng som kommer om bord, og det blir en festlig og nærmest guidet rundtur i Åsane.

Robert Berentsen er fast sjåfør. Han har med seg gårdsgutten Tore, som har en stødig arm dersom noen av de eldre skulle trenge det. Endelig fremme på Sætregården titter solen frem etter nattens overraskende snøfall.

Ute er det kaldt så det holder, men inne i «Hjerterommet» (egentlig kafeen, som har gardiner med røde hjerter) er det lunt og vidunderlig. Vi blir varmt mottatt av Liv Berentsen, som har dekket et lekkert frokostbord, og det dufter nytrukket kaffe.

Starter dagen ved frokostbordet

En omtenksom detalj er at bordet dekkes med mange påleggssfat, slik at folk stadig ber om å få sendt noe over

bordet, og dermed samhandler og kommer i kontakt. Det å dele et måltid er også her veldig viktig.

Etter at alle har hjulpet til med å rydde etter frokosten, er det tid for daglige rutiner i stall og fjøs. Hestene skal ut på beite, og de som vil får mate to små sorte lam med tåteflasker. Hvilken lykke, både for to- og firbente!

Vi blir med Liv for å se på kyllingene. Hun forteller at rugemaskins-kyllinger går glipp av «oppdragelsen» som de normalt ville fått, blant annet hvordan de kan unngå angrep fra en sulten hønsehauk. Slikt hadde hendt. Men det var reven som kom og forsynte seg med påfuglen Pål – så fjærene føk.

Så er det ut på dagens faste fottur. Vi treffer på to søyer, så sværvommene at alle er sikre på at nedkomsten skal skje hvert øyeblikk. Men den dysten er for lengst over, ifølge Robert. Resultat: to sett trillinger, som ligger tilfreds kveilet opp ved en solvarm steinvegg i le for nordavinden, mens mødrene bedagelig tar for seg av markens grøde like ved. På nordøstsiden av veien er det storslått utsikt, blant annet

NYFØDTE LAM: Oddrun og Liv gir flaskemelk til to små sorte lam.

over til Osterøy. Da passer det bra at Robert forteller om Hamre kirke. Flere av de som er med har vært der, og vi er alle enige om den er et smykke av et byggverk. Robert beretter om både fjerne og nære tider; både om vikingene som kom sjøveien og om den nye veien som skal gå langs skogbrynet helt bort til Hylkje.

Bygger ny vei

Trefellingen har foregått lenge, også oppe ved gården, der grantrærne står lange og rette som generaler. Vi har jo forestillinger om tømmerhogst og trefelling, med trauste karer i rødrotete jakker, og med øks og sag som verktøy. Men Robert forteller lattermildt at nå om dagen er det spinkle jyplinger som spretter omkring med joystickene sine. Takket være moderne databasert teknikk feller de 300 digre trær per dag!

Staten betaler 60 prosent av utgiftene til den nye veien. Grunneierne har dannet aksjeselskapet «Veten Rundt Skogeigerlag», der Hans Hordvik lenge var leder. Han er – ifølge Robert – «en over gjennomsnittet flink forteller, som snakker så billedlig at man husker det».

De to har et godt samarbeid – også med det offentlige, og regelmessige møter i laget. Nå er det Robert som har overtatt lederjobben. Han forteller at de også utbedrer gårdsveien, slik at den i fremtiden kan betjene transporter på opp til 20 meter lange tømmerbiler.

Det er en kjekk tur. På tampen kommer dagens store overraskelse: Hele hurven er invitert inn i stallen på Falkangergården. Her treffer vi praktfulle Bounty, som for få timer siden har fått et aldeles nydelig føll. Robert opplyser sine engasjerte

tilhørere om at nyfødte føll allerede har 90 prosent av sin beinlengde. Flere funderer på hvordan et så stort føll kan få plass i en hestemage.

Den nyfødte er bare oppslukt av å drikke, med hele hodet under buken på sin vakre mor. Hun på sin side er sikkert stolt – bare litt urolig overfor alle oss fremmede. Men mor og datter er et syn som får tårer i øynene på noen hver av oss.

Færre å forholde seg til

Tilbake på Sætregården forteller Liv at de driver et slags kombiopplegg med folk og dyr. I 2008 kom de med i prøveprosjektet «Inn på tunet» som en av 10 forsøksgårder. Dette arbeidet forbeholdes demente som er i et tidlig stadium av

Innsamling av klær, sko og sengetøy til Ukraina

v/Tro-Håp-Kjærlighet

Første og siste lørdag i mnd. kl. 12-14.00
v/Lærerhøyskolen på Breistein,
Olav Bjordalsvei 43

Pakkes i sekker - kr. 50.- pr. sekk

Kontaktperson: 99 64 24 70

www.thk.no

sykdommen, kan være aktive, og ha utbytte av det spesielle tilbudet det er mulig å tilrettelegge på en gård; med turer i naturen, litt fysisk arbeid, og sosial omgang med måltider og fellesskap.

Deltakerne skal oppleve en meningsfylt hverdag ved å ta i bruk egne ressurser. Det tas hensyn til mestringsvevne og kapasitet. Spørsmålet de ofte får er hvorvidt demente kan lære noe nytt?

– Dét kan de! sier Liv med overbevisning.

Gården tar også imot barn og ungdom med særskilte behov. – Vår oppgave er å gjøre dem trygge på seg selv og stimulere til å delta i ting de kan mestre og følgelig ha glede av, forteller hun.

– Fem år etter oppholdet her er de fleste i fast arbeid, opplyser Robert, som mener at dette har flere årsaker.

– For det første omgir vi oss med folk som får frem det beste i både mennesker og dyr. Her er stabilitet, og det gir trygghet. Vi har faste medarbeidere på timebasis, sier han.

– Fordi vi er få som jobber på gården, får ungene færre mennesker å forholde seg til. Vi har rett og slett hvert vårt barn. Dessuten har vi god kontakt med foreldre og fosterhjemforeldre – og med skolen. Og så har vi flotte og hjelpsomme naboer her ute, dét er også en ressurs.

Kommer for å lære

Barn og dyr er en fenomenal kombinasjon. Ungene kan slippe litt av fokuset på seg selv og den utilpassheten de føler i mange sammenhenger. Det er mye lettere å snakke med barn når der også er et dyr som kan avlede all oppmerksomheten de får.

Mange barn med funksjonshemninger profitterer med en halvtime på hesteryggen. Dette foregår med instruksjon av fysioterapeut. Gården har også arbeidsopplegg for ungdom med psykiske problemer. For mange er dagen her det eneste fritidstilbudet de har.

– Noe som er veldig kjekt, er at folk som var her i ungdommen gjerne kommer tilbake når de har stiftet egne familier, legger Liv til.

– Vi har pleid å være en del av på Kulturdagene i Åsane, og da er det ganske fullt her, både av folk som har vært her før og av nye gjester.

Sætregården får i tillegg jevnlig besøk av interesserte som ønsker å se hvordan de gjør ting.

– Det er positivt at folk vil lære av andre, og ikke absolutt må gjøre alle tabbene selv. Det sparer både tid og ressurser, sier Liv, som kan fortelle at de også inviteres til høyskoler og læresteder rundt omkring i landet for å fortelle om arbeidet.

– Da må vi «rydde plass» i kalenderen. Folk vi stoler 100 prosent på stepper inn, slik at alt går fint mens vi er borte.

Ellers har de mange elever; medisinerere, sykepleiere og sosialarbeidere som vil videreutdanne seg og trenger erfaring innen eldreomsorg og demenssykdommer. Den erfaringen kan de få her.

Mennesket først

I 2014 fikk Sætregården besøk av Fylkesmannens landbruksavdeling sammen med representanter fra EU-kommisjonen i Brussel, daværende landbruks- og matminister Sylvi Listhaug og daværende statssekretær i Helse- og omsorgsdepartementet Astrid Nøkleby Heiberg. Alle var begeistret over stedet og opplegget, spesielt dette at forskjellige brukergrupper kan komme sammen, til gjensidig glede og nytte for hverandre.

Det var ved denne anledningen at en stalljente mistet ridepisen på gulvet, og spontant ropte til nærmeste person: «Hei du, tar du pisen til meg». Den hun praiet var altså delegaten fra Belgia.

– Han så litt forbløffet ut, men jeg tror faktisk han likte å treffe et menneske som ikke kravlet for ham, forteller Robert med et fornøyd glis.

De har det heller ikke med å kravle for noen på Sætregården. Her spiller det ingen rolle hvilken tittel og rolle du har. Her er det mennesket som teller.

TRAFF HVERANDRE I STALLEN: Med en mor som kom fra en gård i Austevoll og far fra Vaksdal er Liv vant med gårdsbruk. Hun har vært stalljente fra 14-årsalderen. Husbonden Robert er åsabu, og var stallmester da de to traff hverandre.

HAR KONTROLL PÅ HESTENE: Gårdsgutten Tore henter shetlandspennien Falina og Lise Lotta (krysning mellom nordlandshest og shetlandspenni) fra beite.

Kjærlighetens sår

Lykkelig løp kjempen ned trappen og ut i hagen. Da han var helt nær barnet, ble kjempens ansikt rødt av sinne. «Hvem har våget å såre deg?» spurte han. For på barnets små hender og føtter var det store spikermerker.

FORKORTET VERSJON AV OSCAR WILDES EVENTYR «THE SELFISH GIANT»
OVERSATT AV MAGNE FONN HAFSKOR

ET FANTASTISK SYN: «Treet grener var gyldne, og det hang sølvfrukter under dem. Og under treet stod den lille gutten han var så glad i». (Illustrasjon: Charles Robinson, 1913).

Hver ettermiddag, på vei hjem fra skolen, stoppet barna for å leke i kjempens hage. Det var en stor og herlig hage, med mykt grønt gress. Rundt omkring hevet de vakreste blomster seg som stjerner over gresset.

Tolv ferskentrær varslet våren med en overdådig blomsterprakt av perlehvitt og rosa, og høsten kom med grener tunge av frukter. I trærne satt det fugler og sang så søtt at barna

stoppet i leken for å lytte til dem. «Så lykkelige vi er her!» ropte de begeistret til hverandre.

En dag kom kjempen tilbake. «Hva gjør dere her?» ropte han med sint stemme, og alle barna løp sin vei. Han bygget en høy mur rundt hagen, og satte opp et skilt der det stod skrevet «INGEN ADGANG» med store bokstaver. Han var en svært selvgod kjempe.

Nå hadde de stakkars barna ingen steder å leke. Etter skoletid vandret de ofte rundt den høye muren og snakket om den vakre hagen på den andre siden. «Så lykkelige vi var der» sa de til hverandre.

Så kom Våren, og landet fyltes med fuglesang og blomster. Bare i hagen til den selvgode kjempen var det ennå vinter. «Våren har glemt denne hagen» ropte Snøen og Frostene, «så her kan vi bo hele året». Nordavinden slo seg også ned med dem. Han hadde pakket seg inn i flere pels, brølte rundt i hagen hele dagen og blåste ned i skorsteinspipene.

En morgen, mens han lå våken i sengen, hørte kjempen en vidunderlig musikk. Det lød så søtt i hans ører at han trodde det måtte være kongens musikere som gikk forbi. I virkeligheten var det bare en liten sangfugl utenfor vinduet hans, men det var så lenge siden han hadde hørt en fugl synge i hagen at det høstes ut som den vakreste musikken i hele verden.

Like etterpå sluttet Nordavinden å brøle, og inn gjennom det åpne vinduet drev det en blomsterduftende parfyme. «Jeg tror Våren endelig er kommet» sa kjempen. Han hoppet ut av sengen og kikket ut vinduet. Hva fikk han se?

Han så det mest fantastiske syn. Barna hadde krøpet inn gjennom et lite hull i muren, og satt nå på trærnes grener. Og trærne var så glade for å ha barna tilbake at de hadde dekket seg selv med blomster, og svinget forsiktig armene sine over barnas hoder. Fuglene fløy rundt og kvitret i glede, blomstene kikket opp gjennom det grønne gresset og lo. Det var et herlig skue.

Bare i det borterste hjørnet av hagen var det ennå vinter, og der stod det en liten gutt. Han var for liten til å rekke opp til treet grener, så han gikk i sirkel rundt treet og gråt bitre tårer. Det stakkars treet var ennå dekket av frost og snø,

BARNA KOM TILBAKE: «I alle trærne han kunne se satt det et lite barn. Og trærne var så glade for å ha barna tilbake at de hadde dekket seg selv med blomster, og svinget forsiktig armene sine over barnas hoder». (Illustrasjon: Charles Robinson, 1913)

og Nordavinden blåste og brølte rundt det. «Klatre opp, lille gutt!» sa treet, og bøyde sine grener så langt ned det kunne. Men gutten var for liten.

Mens kjempen så ut på hagen, smeltet hjertet hans. Han listet seg ned, åpnet forsiktig hoveddøren og gikk ut i hagen. Barna ble så skremt av å se ham at alle løp av gårde, og det ble vinter i hagen igjen. Bare den lille gutten ble værende, for øynene hans var så fulle av tårer at han ikke så at kjempen kom. Kjempen gikk helt bort til gutten og løftet ham forsiktig opp i treet. I det samme sprang treet ut i full blomst, og fuglene fylte treet med sang. Den lille gutten strakte ut armene sine, la dem rundt kjempens nakke og kysset ham.

Da de andre barna så at kjempen ikke lenger var slem, kom de løpende tilbake – sammen med Våren. «Hagen tilhører dere nå» sa kjempen til barna, hentet en stor øks og slo ned den høye muren. Da folk gikk til markedet klokken tolv, så de kjempen leke med barna i den vakreste hagen de noen gang hadde sett.

Hele dagen lekte de. Da kvelden kom samlet de seg rundt kjempen for å ta farvel. «Men hvor er den lille kameraten deres?» spurte kjempen, «gutten som jeg løftet opp i treet?» Men barna sa at de aldri hadde sett ham før. Kjempen ble svært lei seg da han hørte dette.

Hver dag etter skoletid kom barna og lekte i hagen. Kjempen var svært snill med alle barna, men lengtet etter å se igjen den første lille vennen, og snakket ofte om ham. «Jeg skulle så gjerne sett ham igjen!» pleide han å si.

Årene gikk og kjempen ble gammel og svak. Han kunne ikke lenger leke med barna slik som før, men satt og fulgte med leken fra en svær lenestol. «Jeg har mange vakre blomster i hagen min» sa han, «men barna er de aller vakreste blomstene».

En vintermorgen kikket han ut vinduet mens han kledde på seg. Plutselig måtte han gni øynene sine i forundring. I det

borteste hjørnet av hagen stod et tre helt dekket med nydelige hvite blomster. Treet grener var gyldne, og det hang sølvfrukter under dem. Og under treet stod den lille gutten han var så glad i.

Lykkelig løp kjempen ned trappen og ut i hagen. Da han var helt nær barnet, ble kjempens ansikt rødt av sinne. «Hvem har våget å såre deg?» spurte han, «si det til meg, så skal jeg drepe ham med mitt store sverd». For på barnets små hender og føtter var det store spikermerker.

«Nei!» svarte barnet, «dette er kjærlighetens sår». «Hvem er du?» spurte kjempen, samtidig som han kjente at det kom over ham en merkelig ærefrykt. Han gikk ned på kne og bøyde hodet foran det lille barnet.

Barnet smilte til kjempen, og sa: «En gang lot du meg leke i din hage. I dag skal du bli med meg til min hage, som er Paradiset». Da barna kom den ettermiddagen, fant de kjempen liggende død under treet, helt dekket av hvite blomster.

Fakta

Oscar Wilde

- Den irske forfatteren Oscar Wilde (1854-1900) er særlig kjent for teaterstykket *Salome* (1894), som er en dramatisering av fortellingen som står i evangeliet etter Matteus (Matt. 14:1-11).
- Wildes eneste roman, *Bildet av Dorian Gray* (1891), åpner med en estetisk og kunstnerisk program-erklæring – som avsluttes slik: «Den eneste unnskyldningen for å lage en fullstendig unyttig ting er at man beundrer den intenst. All kunst er ganske unyttig.»
- I sin selvbiografi forteller sønnen Vyvyan at han spurte sin far hvorfor han alltid hadde tårer i øynene når han leste *Den selv gode kjempen* (1888) for dem. «Virkelig vakre ting får meg alltid til å gråte» svarte faren.
- I 1895 ble Oscar Wilde dømt til to års hardt straffarbeid grunnet det retten kalte «grov usømmelighet med andre mannlige personer». Han skrev aldri mer, bortsett fra diktet «Balladen om Reading fengsel».

DANDY PÅ USA-TURNÉ: «Intet annet enn mitt geni,» svarte Oscar Wilde da amerikanske tollere spurte om han hadde noe å fortelle. (Foto: Napoleon Sarony, 1882).

- På dødsleiet skal han ha fått levert en dyr champagne til hotellet i Paris, der han bodde. «Jeg dør som jeg har levet», kommenterte han tørt. «Over evne».
- Hans siste ord var en kommentar til det slitne hotellrommet han lå på. «En av oss må bort herfra», sa han. «Det blir enten meg eller tapetet».

Abbedissen

begravelsesbyrå as

Fyllingsdalen Døgnvakt 55 15 40 90
 Åsane Døgnvakt 55 25 31 00

TILLITEN TIL OSS VIL BLI GODT IVARETATT

www.abbedissen.no

Åsane

Begravelsesbyrå

∕ Johannes R. Blom

55 18 90 00 Døgnvakt

E-post: aasane-b@online.no
 TERTNESVEIEN 99 (Hildes Blomster AS)

Koba Christensen

BEGRAVELSESBYRÅ

129 års erfaring - Din trygghet i en vanskelig tid.

- Gratis samtale i hjemmet
- Egen blomsteravdeling
- Alle prisklasser - forhåndspris
- Gravmonumenter

Dreggsallm, 5003 Bergen **Telefon: 55 300 800** post@koba.no, www.koba.no

Bergen & Omegn

BEGRAVELSEHJELP
 POLDEN

- vi utfører alt det praktiske eller tilrettelegger
 for pårørende som ønsker å gjøre noe selv

Knut Helge Polden Espen Polden Heine Polden Cathrine Polden Misje

Døgntelefon: 55 21 44 50 • mobil: 917 51 700
www.bergenogomegn.no

AVD. BERGEN

Teatergt. 20
 5010 Bergen
 Tlf: 55 21 44 50

AVD. SOTRA

2. etg på Shellstasjonen
 Sævi, 5353 Siraune
 Tlf: 55 21 44 50

BERGEN

GRAVFERDSHJELP

HVORFOR BETALE MER FOR
 SAMME TJENESTER?

VI HAR FASTPRIS PÅ
 GRAVFERD MED SEREMONI
 29.500,- INKLUDERER ALT
 DU TRENGER.

DØGNVAKT 55 98 80 00

BERGENGRAVFERDSHJELP.NO
 LUNDHAUGEVEIEN 14, 5221 NESTTUN

Arna

GRAVFERDSBYRÅ

Vi kan hjelpe til med
 rådgivning og tilrettelegging
 ved begravelser og bisettelser.

Døgnvakt 55 24 08 08
www.arna-gravferdsbyraa.no
 Lakslia 13 • 5261 Indre Arna

FANA & FYLLINGSDALEN

BEGRAVELSESBYRÅ

HVORFOR BETALE MER
 FOR SAMME TJENESTER?

VI HAR FASTPRIS PÅ
 GRAVFERD MED SEREMONI
 29.500,- INKLUDERER ALT
 DU TRENGER.

DØGNVAKT 55 13 40 04

FF-BEGRAVELSESBYRÅA.NO
 LUNDHAUGEVEIEN 14, 5221 NESTTUN

GRAVMINNER

Løvaas
 Naturstein

Tlf. 55 92 25 30 • Espehaugen 54, 5258 Blomsterdalen

Man- fre kl. 9.00-17.00. Lørdag stengt.

www.lovaasnaturstein.no

Dåp, konfirmasjon eller bryllup?

Vi har det du trenger for å dekke
 ditt nydelige festbord!

Stort og unikt utvalg i norske håndlagde lys, servietter,
 løpere, lysestaker, skåler, silkeblomster, bordkort m.m.

Fjøsangerveien 207
 55 31 80 01

Løiten Lys Bergen

Løiten
 Lys

www.loiten-lys-bergen.no

Begravelsesbyrået for
 byen og distriktet

Solstrands
 Begravelsesbyrå as

www.solstrands.no
post@solstrands.no

DØGNVAKT • 55 55 16 16

Vår erfaring – din trygghet

Medlem av
 VIKRE
 GRAVFERD

Skattekisten ved Mariakirken

For syv år siden lå NMS Gjenbruk bortgjemt i Hollendergaten. Nå befinner den seg midt i smørøyet; nemlig på Dreggsallmenningen.

TEKST OG FOTO: THRUDE DEISZ

TRE GLADE MEDARBEIDERE: Opplevelsen av å ha en meningsfull hverdag gir positive ringvirkninger til mange som kommer i deres vei. Fra venstre: Grethe Lie Gammelseter, Ingeborg Breivik og Linda Robins.

Det Norske Misjosselskaps gjenbruksbutikk holder til like nedenfor Mariakirken, som er Bergens eldste bevarte bygning, med Rosenkrantzårnet og Håkonshallen i nordvest.

Følgelig ligger bruktbutikken særdeles strategisk til – også for turister. Da de i fjor fikk inn noen kartonger med broderte klokkestrenger, kjøpte en amerikansk dame en stor mengde av dem – for å pynte opp entreen hjemme i «Junaiten».

Herre i eget hus

Landets 55 NMS-butikker har en hovedleder og et par konsulenter. Disse er de eneste betalte medarbeiderne. Butikken i Dreggen har rundt 30 frivillige medarbeidere i alderen 45 til 90 (!) år, og holder åpent mellom 10.30 og 16.30 på hverdager (torsdager til 17.30) – og noe kortere på lørdager.

– Det er veldig tilfredsstillende å kunne si at vi er herre i eget hus, sier butikkleder Grethe Lie Gammelseter, som forklarer at regionskontoret i Bjørgvin står som eier, slik at de betaler inn husleien til seg selv.

– Dessuten får vi alle varene, derfor slipper vi moms. Men vi måtte altså helt til Stortinget for å få det til.

Medarbeiderne bærer bomullsforklær med logoen til NMS Gjenbruk på. Disse er sydd av damer i Mali. Der finnes også handlenett med logo i samme materiale for salg. Bruktbutikken er liten og intim, og inneholder alt fra bøker og malerier til det meste av materielle goder som kan gjøre et hjem koselig.

Stearinlys har de også, laget av Knausen lysstøperi i Trøndelag, der pensjonister omskaper innsamlede lysestumper fra NMS-butikker over hele landet til hånddyppte kvalitetslys – som brenner nydelig. Dessuten – presiseres det – lysene er gjennomfarget, ikke hvite inni.

Miljø, møteplass og misjon

Bruktbutikkens motto er «miljø, møteplass og misjon». Det økonomiske overskuddet går til misjonsarbeid, gjenbruk utnytter ressursene og sparer miljøet, og det å være tilgjengelig for sin neste er et gode mange vet å sette pris på. Staben tar seg gjerne tid til en kopp kaffe og en prat med folk som kommer innom.

De glade hjelperne forteller at en av grunnene til at de har det så greit, er at samarbeidet og fellesskapet er så godt.

– Vi gleder oss rett og slett til å gå på jobb! Alle kan gjøre alt; ekspedere, tørke støv, vaske gulv, ta imot, pakke ut, klargjøre og plassere ut nye varer, sier Gammelseter.

– Arbeidet i seg selv er jo meningsfullt, men det har også noe med tingene vi får inn å gjøre – de representerer ofte nostalgi og gode minner. Og så er det kjekt at folk blir så glade når de finner noe de liker; «åh, der er en slik som bestemor hadde».

Du kan savne en knust kopp fra et servise som ikke er i handelen lenger – men i bruktbutikken risikerer du faktisk å finne en make! Ting går fort unna; et stort middagsservise med ørten deler forsvant ut samme dag som det kom inn.

– Og så treffer vi mange spennende mennesker i alle aldre; her kommer samlere, studenter, innvandrere og turister. Her er i det hele tatt mye begeistring.

FORNØYDE KUNDER: Butikkmedarbeider Linda Robins (til venstre) kommer opprinnelig fra Leeds. Her ekspederer hun mor og datter fra Australia.

Tale til en konfirmant:

Gode gjerninger redder verden

Når du overrasker mamma, pappa eller noen andre – og gjør noe for dem uten at de har bedt deg gjøre det – da gjør du en god gjerning.

TEKST: JANE HACK URDAL

Konfirmasjonsdagen er en fantastisk flott dag, som du helt sikkert vil huske resten av livet. Det er en dag som bare handler om deg. Du er 100 prosent i fokus. Alle er her for å feire deg og den du er.

Jeg er sikker på at alle de voksne tenker tilbake på livet ditt, og alle de små og store ting de har gjort sammen med deg. Det er fint å stoppe opp en stund og tenke bare på deg.

Jeg har tenkt mye på hva jeg skal si til deg. Jeg tenkte på det i forrige uke, da jeg forberedte meg til å undervise i temaet ramadan. En av elevene mine skal prøve å faste, og da tenkte jeg at de andre elevene og jeg trengte litt mer kunnskap om hva ramadan dreier seg om utover det å faste.

Vi lever i et samfunn der det religiøse mangfoldet blir mer og mer synlig, og jeg har inntrykk av at unge mennesker i dag er mer bevisst sin egen religion enn da jeg var konfirmant. Jeg visste svært lite om andre religioner. Heldigvis utvikler skolen seg, og fagenes innhold endres. Kunnskap om andres religion fører til økt forståelse og toleranse mellom mennesker. Vi oppdager også at vi ikke er så ulike, og ikke tenker så ulikt.

Hovedfokuset under ramadan er på god moral, og særlig det å tenke på og hjelpe andre enn seg selv gjennom gode gjerninger, ærlighet, godhet og kunnskap. Vi kristne har også

DEN GODE SAMARITANEN: «Dine gode gjerninger følger deg som en usynlig hær, helt til du begynner å snakke om de. Da forsvinner de som dugg for solen» heter det i et fransk ordtak. (Illustrasjon: «Den gode samaritanen», oljemaleri av Vincent van Gogh)

fastetid. Fastetiden vår dreier seg heller ikke bare om mat. Det er også en fin tid for oss til å fokusere på moralske verdier og hvordan vi er som mennesker mot hverandre.

Her tenker jeg at det er viktig å alltid være ærlig og å fortelle sannheten. Det viser at du er et godt menneske og at du har respekt for dem du omgås. Men hva betyr det å være ærlig, hva betyr det å si sannheten? Det første som slår meg, er at det betyr å ikke lyge. Vi skal ikke lyge, det er ikke bra. Jeg googlet ordet, og fant to sitater – begge med ukjent opphav – som jeg tenker er dekkende for min oppfatning av begrepet.

Det ene sier at «det skal større mot til å si sannheten til sine

venner enn til sine fiender». Det er nok noe de fleste av oss har kjent på, at det å si sannheten – å være ærlig med noen du er glad i – det kan være vanskelig. Det andre sitatet går på at ja, et ærlig menneske sier sannheten, men at det samtidig bare er et taktløst menneske som sier hele sannheten. Man trenger ikke si alt en tenker for å være ærlig. Noen ganger kan det faktisk være både omtenkstomt og riktig å holde tilbake noe av sannheten.

Når noen stolt viser frem et nytt klesplagg, trenger du ikke si

FORTELL SANNHETEN: «Det er viktig å alltid være ærlig og å fortelle sannheten. Det viser at du er et godt menneske og at du har respekt for dem du omgås» skriver Jane Hack Urdal, som holdt deler av denne talen under en av årets konfirmasjoner i Åsane. (Foto: Magne Fonn Hafskor)

at du ikke likte det. I mer ekstreme tilfeller kan det handle om å beskytte noen mot urettferdighet. Tenk på de som skjulte jøder på flukt under krigen, og holdt sannheten om hvor de var tilbake når Gestapo banket på døren. Det å lyge for å beskytte andre kan altså – i en gitt situasjon – være en god gjerning.

Det er også en god gjerning når vi gjør noe uoppfordret for andre, uten å få belønning eller ros tilbake. Dette kan være å si noe hyggelig til en venn, gi noen en klem, ta ut av oppvaskmaskinen, åpne døren for noen, eller smile og si hei.

«Dine gode gjerninger følger deg som en usynlig hær, helt til du begynner å snakke om de. Da forsvinner de som dugg for solen» heter det i et fransk ordtak. Den britiske dikteren og essayisten Charles Lamb (1775-1834) sa det slik: «Det hyggeligste er å gjøre en god gjerning i stillhet, og se at den blir oppdaget ved en tilfeldighet».

Budet om nestekjærlighet (3.Mos. 19:18) kalles også «den gyldne regel», og finnes i en eller annen form i nesten alle religioner og livssyn. «We make a living by what we get. We make a life by what we give» sa Winston Churchill. Gleden av å hjelpe andre, dele kunnskap og tanker med andre, er med på å gjøre verden til et bedre sted.

Da kan det passe å avrunde denne talen med å minne om Bjørnstjerne Bjørnsons utrettelige kamp mot all urettferdighet, som i ordets rette forstand varte helt til hans siste åndedrag.

Da han lå på dødsleiet i Paris i 1910, fikk han høre om noen fattige polske arbeiderkvinner som hadde startet en inn-samlingsaksjon til kolleger som var enda verre stilt enn dem

selv. Bjørnson ville skrive et dikt til dem, men rakk ikke mer enn overskriften.

«De gode gjerninger redder verden. Tilegnet de polske fabrikkpiger» skrev han. Så sank hånden ned.

I ÅSANE KIRKE

Babysang for de minste

› Mandag og torsdag kl 12.00

Kom og bli med på babysang i det flotte kirkerommet i Åsane kirke! Sammen synger vi velkjente barnesanger og regler. Sangene gjør vi levende ved hjelp av bevegelser og sansestimulering.

Aktiviteter for de større

› Løvegjengen (4-åringer)	› Leker og materiell
› Førskolegruppe	› Lekerom og gymrom
› Formingsaktiviteter	› Snekkerbod

Andre aktiviteter og fellesarrangementer

› Felles samlingsstund	› Åpne familiedager
› Karneval og julefest	› Internasjonal dag
› Turdager/utflukter	› Baby massasje kurs

Se vår hjemmeside www.aasanemenighet.no og Stjernen Åpen barnehages Facebook-side «Stjernen Åpen barnehage». Her finner du info om hva som skjer i tiden som kommer. Har du spørsmål? Kontakt styrer Kate Bølstad: 55 36 22 62 / 917 24 471. Hjertelig velkommen!

www.aasanemenighet.no

VI TRENG FRIVILLIGE.

Har du tid til å bry deg og lyst til å utvikle deg? Kwart år svarar vi samla kring 200 000 samtaler via telefon og internett, likevel er det ein av tre som ikkje får svar.

Les meir og meld di interesse på kirkens-sos.no

Å snakke med folk om livet gir mening.

En uforglemmelig opplevelse

FLYKTET OVER HAVET: Den irske prinsessen Sunniva ber Gud om hjelp til å flykte fra vikingkongen Ramn.

Legender og historie danner miljø og bakgrunn for Kinnaspelet, men forestillingens nerve ligger likevel i allmenne konflikter: Tro og tvil, håp og mismot, kjærlighet og svik, opprør og undertrykkelse.

TEKST OG FOTO: SYNNØVE NORSTRAND OG BJØRN NORSTRAND

KINNAKYRKJA: Den gamle steinkirken på Kinn ble bygget en gang mellom årene 1150 og 1200.

Kinnaspelet har like siden starten i 1985 og til 2018 hatt samme manus og blitt fremført uten avlysning.

Rammen rundt spelet er reformasjonen i Norge i 1537. Kongens fut kommer til øyen Kinn med bud om de religiøse endringene. Samtidig gjør han det kjent at Norge er blitt lagt under Danmark som et lydrike.

I et «teaterstykke» i spelet fortelles også historien om den irske helgenen Sunnivas flukt fra giftermålet med en hedensk høvding.

Prinsesser på rømmen

I det kristne miljøet rundt Kinnakyrkja sa legenden at det ikke bare var én prinsesse som hadde rømt, men tre: Sunniva, Borni og Ingeborg. Uten segl og årer lot de seg drive over havet, og lovet Gud at der de kom i land skulle de bygge en kirke.

Slik er legenden om Borni knyttet til kirken på Kinn, mens legenden om Sunniva er knyttet til klosteret på øyen Selja. Den tredje prinsessen, Ingeborg, har ikke blitt knyttet til noen spesiell kirke, men enkelte vil ha det til at hun kom i land på Moster.

KLEDD FOR SPEL: Det er imponerende at så mange frivillige fra Florø og andre steder i Norge kommer hit år etter år for å delta som statister eller hjelpere i ulike roller.

Båtene drev altså inn til hver sin øy på Vestlandet, og til Kinn kom Borni. Hun skal ha bodd i en heller i fjellet bak der kirken senere ble bygget. Kinnaspelet er bygget på denne historien.

Legender og historie danner miljø og bakgrunn, men spelets nerve ligger likevel i allmenne konflikter: Tro og tvil, håp og mismot, kjærlighet og svik, opprør og undertrykkelse.

Et gammelt hus

Vi hadde lenge hatt lyst til å oppleve Kinnaspelet, og i fjor fikk vi endelig sjansen. Turen med båt ut til Kinn var fantastisk. Den spesielle fjellformasjonen Kinnaklova så vi på lang avstand, og etter en lett gåtur kom vi frem til den gamle steinkirken på Kinn. Det er ingen som helt sikkert vet hvem som bygget denne vakre kirken på stranden så langt vest i havet som man kan komme.

Vi fikk oppleve flotte skuespiller- og sangprestasjoner, musikk, kostymer og koreografi. Det er imponerende at så mange frivillige fra Florø og andre steder i Norge kommer hit år etter år for å delta som statister eller hjelpere i ulike roller. Ikke minst lot vi oss imponere over de aller minste, som utgjør en god og sjarmerende del av forestillingen.

Vi fikk en uforglemmelig opplevelse på Kinn, og vil på det sterkeste anbefale andre om å reise til Florø for å få med seg dette spelet.

Kinnaspelet, med tittelen «Songen ved det store djup», blir i år fremført 22. og 23. juni. Mer informasjon: kinnaspelet.no

GAMMEL ALTERTAVLE: Altertavlen i Kinn kirke ble bygget om til nåværende form i 1703, med korsfestelsen og oppstandelsen som hovedmotiv. Midtpartiet er et gammelt helgenskap fra middelalderen.

 www.eidsvaagauto.no – Følg oss på Facebook

EIDSVÅG AUTO AS

Aut. bilverksted • Karrosseri
Lakkeringsverksted
Eidsvågbakken 21 - 5105 Eidsvåg

 GODKJENT VERKSTED

Tlf. 55 25 10 20

 ASTRI VÅRDAL
Statsautorisert revisor/autorisert regnskapsfører

Revisjon: aksjeselskap, stiftelser, borettslag mm.
Regnskapsføring

Ytre Arna Mail: astri@vaardal.no
Tlf: 55 53 14 94 Nettside: <http://www.vaardal.no>

 Rolf's Matbu og Selskapservice

EIDSVÅG I ÅSANE • 28 ÅRS ERFARING

Vi leverer eller du henter!

VI LAGER MAT TIL:

- Konfirmasjon
- Dåp
- Runde dager
- Kurs
- Minnestunder

Eidsvågveien 150 • 5105 Eidsvåg i Åsane
Tlf: 55 29 26 32 • post@rolfsmatbu.no
www.rolfsmatbu.no

Advokatfirmaet
Sigrun Pedersen M.N.A.

Arv/gaver
Barnerett
Familierecht
– sambo/ekteskap
Samlivsbrudd
Kjøp/salg fast eiendom
– bolig/hytte

Littleåsvg. 49, 5132 Nyborg.
Inng. C, 3. etg. (Bergen Kontorhotell)

Tlf.: 55 18 86 00
advokat.sigrun.pedersen@hotmail.com

Åsane Senter Kilden Senter Oasen Senter Sletten Senter

 TOPPE BLOMSTER
- fra hjerte til hjerte

Alltid en anledning!

www.toppeblomster.no Tlf: 55 18 03 00

 Kjøkken • Bad • Garderobe

Salhusveien 55, 5131 Nyborg
Tlf. 55 53 98 40
www.jcinterior.no

Besøk en av Norges største shop in shop

Ull er omsorg

 JANUS
www.janus.no
Since 1895

Besøk oss gjerne på Janus Kultursenter på Espeland

Kjære leser!

Bladet du nå holder i er et resultat av innsatsen fra mange frivillige fingre. Likevel er det en del kostnader med produksjonen av hvert blad.

Stor takk til alle dere som har bidratt økonomisk til bladet, dette er med på å gjøre det mulig å utgi bladet. Det er mulig å få skattefradrag på gaver der totalt årsbeløp overstiger kr 500.

På forhånd takk til de som finner anledning!

Vennlig hilsen
Bjørn Otto Aarheim,
styreleder for menighetsbladene i Åsane prosti

Det er ingen selvfølge at noen ordner bursdagsgave

Tusenvis av barn i Norge opplever at det knyter seg i magen hver dag.

Vil du hjelpe familier som sliter med alkohol- og rusproblemer?

Send VIPPS til 13130 (valgfritt beløp)

Send SMS "BK VENN" til 2210 (kr. 100)

XL BYGG ADOLF JAHNSEN

Fagerdalen 4, 5039 Bergen, Tlf 55 33 36 00
www.adja.no e-post: post@adja.no

 ADVOKATGRUPPEN BERGEN

• Arv/gaver • Familie • Ektepakter • Samliv
• Kontrakter • Kjøp/salg • Trafikk- og transportrett.

15 prosent rabatt til nye klienter fra Arna, Åsane og Osterøy! Hjemmebesøk mulig.

Sandviksbodene 1H-Slaktehuset, 5035 Bergen • Telefon: 920 41950
E-post: bernhard.hauge@agbergen.no • www.agbergen.no

Frivillighetens hjørne

Opplæring og kursing

Er du en av dem som gjerne kunne tenke deg å ha en tjeneste i kirken, men som føler at du ønsker mer opplæring eller kursing i hva tjenesten innebærer?

AV FRIVILLIGHETSKOORDINATOR BENTE LILL MADSEN

Innad i staben har vi lenge tenkt at vi burde få til noe i forhold til dette, men tid og ressurser strekker ofte ikke til. Jeg har etter beste evne laget instruksjoner for en del av tjenestene, og er gjerne tilgjengelig for en prat om hva våre

ulike oppgaver innebærer. Andre tjenester får opplæring eller oppfølging gjennom andre frivillige eller ansatte.

En av tjenestene som flere har ytret ønske om å få opplæring i, er PP-styrer. Det å styre Powerpoint og skjermer i gudstjenesten kan for mange være en utfordring, spesielt om en er utrygg på liturgien eller teknologien. Begge deler er viktige å ha kjennskap til for den som er PP-styrer.

Staben har nå bestemt at vi skal klare å organisere kurs for PP-styrere før sommerferien, og en dato vil snart bli kunngjort. Før den tid håper vi mange melder sin interesse, slik at vi vet litt om hva som er behovet. Den som melder seg vil få info og dato direkte tilsendt.

Forslag til hvem vi kan utfordre til ulike tjenester mottas også med takk.

Trosopplærings-nytt

Hva sier Den trondhjemske postveien oss om god og dårlig naturforvaltning? Hva i landskapet forteller om god forvaltning av naturen og hva peker i retning av rovdrift på Guds skaperverk?

AV MENIGHETSPEDAGOG KRISTINE BECH-SØRENSEN

Dette var noen av spørsmålene en gruppe med 12-åringer og speidere stilte seg da de tirsdag 23. april var med på «Vill vakker vandring» langs Den trondhjemske postveien. Vi lærte om postveiens historie og så på landskapet rundt veien i lys av skapelsesberetningen.

På grunn av tørken ble det ikke bål og grilling, så vi måtte slå oss til tåls med kalde pølser. Men selvsagt overlever en speider slikt. Før vi igjen gikk nedover deltok alle i en seremoni inne i Magnusløa-kapellet. Her ble speiderløftet avlagt på nytt.

Til helgen i samme uken måtte lørdagsopplegget for 10-åringer (Sang, sal, scene) dessverre skrinlegges på grunn av dårlig

VILL VAKKER VANDRING: Vi lærte om postveiens historie og så på landskapet rundt veien i lys av skapelsesberetningen. (Foto: Harald Mikkelsen)

oppslutning. Søndagsopplegget med Barnas påskegudstjeneste ble derimot en stor opplevelse for små og store.

En lang prosesjon med rundt 30 barn gikk her inn i kirkerommet med blomster til å legge på alterbordet. Barnekorene fremførte deretter en musikal basert på den amerikanske legenden om de tre trærne. En musikalsk dramatisering som skapte sammenheng mellom jul og påske.

De minste barna ble under prekenen invitert til en undrings-samtale rundt den tomme graven. Her fikk de sammen med Hans-Christian Küspert se det hvite linnklesstykket ligge igjen i graven. Etterpå vanket det påskesnop til alle barna og kirkekafe til de voksne.

Tar vi et titt fremover, blir det storhelg med Ruben Gazki 6.-8. september. For fjerde gang kommer han til Åsane. Han vil først møte 13-åringer til en samling med tema «rik/fattig», der fokuset er på misjon og en mer rettferdig fordeling av godene våre.

Dagen etter, på lørdagen, inviteres niåringer til opplegget Min første actionhelt. Her får vi se hvordan David kan være vårt helteforbilde. Lørdag kveld møter Ruben så årets nye konfirmanter, og på søndagen er han med på to konfirmantpresentasjons-gudstjenester.

Besøktjenesten trenger frivillige besøkere!

Kan du tenke deg å være med, eller kjenner du noen som kunne passe som besøker? En besøker må ha tid og lyst til å tilbringe en stund med et annet menneske, og være en god lytter. Kontakt og fellesskap er det vesentlige.

Er du nysgjerrig på å vite mer? Ta kontakt med oss.

Jeg tror på de dødes oppstandelse og det evige liv

Påsketiden er straks forbi, men la oss likevel dvele litt ved påsken og særlig første påskedags budskap.

TEKST: TOR D HANSON

JESU OPPSTANDELSE: Utsnitt fra oljemaleri av renessansemaleren Jacopo «Tintoretto» Comin (1518-1594).

For den kristne kirke er denne dagen blitt kjernen, kvintessensen, i selve trosbegrepet. Jesu oppstandelsesdag, den første dag i uken, er blitt den kristne kirkes største festdag.

Så viktig er Jesu oppstandelse for et kristent menneske at begivenheten markeres hver eneste uke: Søndagens gudstjeneste er en oppstandelsesfest som kirken uavbrutt har feiret fra oldtiden av, og vi feirer fordi Jesus sto fysisk opp. Han lever, i kjøtt og blod, og dør aldri mer. Slik sett er det påske året rundt.

Spørreundersøkelse

For en stund siden gjorde avisen Vårt Land en spørreundersøkelse for å finne ut hvor mange nordmenn som tror på budskapet om at Jesus sto opp fra de døde. Blant de nesten 1000 spurte fordelte svarene seg slik:

- 14 % tror at Jesus døde og sto fysisk opp tidlig om morgenen den tredje dagen.
- 21 % tror på påskefortellingen, men ikke nødvendigvis på en fysisk oppstandelse.
- 26 % tenker at påskeevangeliet er en «fin symbolsk fortelling om livets seier over døden».
- De resterende 31 % tror ikke på oppstandelsen.

Det er tankevekkende at bare 14 % tror på en fysisk oppstandelse. For det er helt avgjørende for hvert enkelt menneske som kaller seg kristen, at de kan tro på oppstandelsen, og at de selv har del i en oppstandelse på den siste dag når Jesus kommer tilbake.

Uten oppstandelse – budskapet tomt

Apostelen Paulus som var blant kirkens første og største misjonærer, snakket mye om at Jesus var stått opp fra de døde, alle steder han kom. Han skriver i et av brevene sine:

«Men når det blir forkynt at Kristus er stått opp fra de døde, hvordan kan noen blant dere da si at det ikke finnes noen oppstandelse fra de døde? For hvis de døde ikke står opp, er heller ikke Kristus stått opp. Men er ikke Kristus stått opp, da er vårt budskap tomt, og deres tro er også tom. Da står vi som falske vitner om Gud. For da har vi vitnet imot Gud når vi sier at han har oppreist Kristus, noe han ikke har gjort hvis døde ikke står opp. For hvis døde ikke står opp, er jo heller ikke Kristus stått opp. Men hvis Kristus ikke er stått opp, da er deres tro uten mening, og dere er fremdeles i deres synder. Da er også de fortapt som har sovnet inn i Kristus. Hvis vårt håp til Kristus gjelder bare for dette livet, er vi de ynkeligste av alle mennesker.» (1. Kor.15,12-19).

Folk i den gresktalende verden, som tilba mange guder, men aldri hadde forholdt seg til at mennesker sto opp fra de døde, kunne lett trekke den feilslutning at Paulus tilbød dem to nye spennende guder, nemlig Jesus og Oppstandelsen, eller Anastasis som det heter på gammelt gresk. Den gang som nå var muligheten for å feiltolke eller omtolke oppstandelsen reell.

Hva er oppstandelse?

Når det gjelder begrepet oppstandelse, er vi nødt for å gjøre en presisering. Det er forskjell på oppstandelse brukt om Jesu oppstandelse, og det å vekke noen opp fra de døde eller kalle noen tilbake fra døden til livet.

Det sistnevnte fenomenet berettes det om flere steder i Bibelen, både i det gamle og det nye testamentet: Profeten Elia vakte opp enkens sønn i Serepta. Jesus vakte opp synagogeforstanderens datter, enkens sønn i Nain og sin gode venn Lasarus i Betania. Sistnevnte hadde vært død så lenge at han var begynt å stinke.

I «Apostlenes gjerninger» berettes det også om at Paulus vakte mennesker opp fra de døde. Slike ekstraordinære fenomener finnes det flere av gjennom tidene.

Jesu oppstandelse skiller seg fra slike beretninger på flere punkter. Disse menneskene ble kalt tilbake til det samme livet de hadde levet. Det var ikke «game over» for dem ennå. De fikk noe tid ekstra å leve, men så ville de dø igjen. Jesus sto opp i et forvandlet legeme, et «herlighetslegeme» som er udødelig, i kjøtt og blod, og med en rekke overnaturlige attributter som for eksempel at han kunne gå gjennom stengte dører.

Øyevitner

I Johannes-evangeliet leser vi om to disipler som kom til den tomme graven for å sjekke om Jesus virkelig var vekkt: «*De løp sammen, men den andre disippelen løp fortere enn Peter og kom først. Han bøyd seg fram og så linklærne ligge der, men gikk ikke inn i graven. Simon Peter kom nå etter, og han gikk inn. Han så linklærne som lå der, og tørkleet som Jesus hadde hatt over hodet. Det lå ikke sammen med linklærne, men sammenrullet på et sted for seg selv. Da gikk den andre disippelen også inn, han som var kommet først til graven. Han så og trodde.*» (Joh. 20,4-8).

En tolkning av denne beretningen er at Jesu legeme bokstavelig talt hadde fordampet, sublimerert gjennom linklærne som lå igjen uberørt. Hadde det vært snakk om lik-røveri ville man neppe tatt bryderiet med å dandere klærne og la dem ligge igjen.

I Lukas-evangeliet fortelles det om at Jesus viser seg for alle disiplene. Forut for denne hendelsen hadde han vist seg for to disipler mens de var på vandring fra Jerusalem ut på landet, og han hadde forklart for dem ut fra alt som var skrevet om Messias i de gamle skriftene hvorfor han måtte lide, dø og oppstå fra de døde:

«*Mens de snakket om dette, sto Jesus selv midt iblant dem og sa: «Fred være med dere!» De ble forferdet og redde, for de trodde de så en ånd. Men han sa til dem: «Hvorfor er dere grepet av angst, og hvorfor våkner tvilen i hjertet deres? Se på hendene og føttene mine. Det er jeg. Ta på meg og se! En ånd har ikke kjøtt og bein, som dere ser at jeg har.» Dermed viste han dem hendene og føttene sine. Da de i sin glede ennå ikke kunne tro, men bare undret seg, spurte han dem: «Har dere noe å spise her?» De ga ham et stykke stekt fisk, og han tok det og spiste mens de så på.» (Luk. 24, 36-43).*

Det finnes flere beretninger i Bibelen som forteller at Jesus viste seg for disiplene etter at han var stått opp fra de døde, blant annet da han gav dem misjonsbefalingen. Vi rekker ikke å gå nærmere inn på dem alle her, men det er to forhold som bør nevnes. Den første Jesus viste seg for var en kvinne. På den tiden vare en kvinnes vitnesbyrd langt mindre troverdig enn en manns. Dersom beretningen om Jesu oppstandelse skulle være oppdiktet, ville det derfor være taktisk uklokt å la en kvinne bringe det første oppstandelses-budskapet.

Apostelen Paulus ramser opp flere personer som Jesus viste seg for etter oppstandelsen, og han nevner at en gang viste han seg for mer enn 500 mennesker på én gang. Han legger til: av dem lever de fleste ennå. Underforstått: gå og spør dem selv hvis dere ikke tror meg. Skulle det være snakk om en hallusinasjon, er det svært usannsynlig at så mange mennesker samtidig opplever hallusinasjoner.

Historieforskning

Det har lenge vært slik blant teologiske historieforskere at de nytestamentlige skriftene ble definert som en egen litterær sjanger av typen «trosdokument», hvilket tilsier at deres historiske troverdighet er lav.

I sin bok «Skeptikerens guide til Jesus – Om evangelienes troverdighet» påpeker den svenske teologen Stefan Gustavsson at denne holdningen blant forskerne har snudd seg. Nå mener mange at evangeliefortellingene tilhører den gresk-romerske biografi-sjangeren.

Med andre ord, evangelieberetningene har like stor troverdighet som historisk dokument som en hvilken som helst annen biografi fra oldtiden. Enhver som søker sannhetsbevis bør merke seg dette, og med stor frimodighet ta til seg de bibelske beretningene. Budskapet er like relevant i dag som den gang.

Sommerkonsert med lokale folketoner

KLEDD FOR FOLKETONER: – Gjennom et seminar om norske folketoner har vi fordypet oss i musikken, og lært teori og praksis rundt denne flotte folketoneskatten, sier Marit Røshol (helt til venstre på bildet). (Foto: Cantus Sororum)

Kjersti Wik fra Knarvik har samlet inn en mengde folketoner fra Hordaland, og i slutten av mai vil hun fremføre et knippe av disse sammen med Cantus Sororum og tre musikere.

– Vi gleder oss til å presentere denne vakre folketoneskatten til beboere i Nordhordland og omegn, sier kordirigent for Cantus Sororum, Marit Røshol.

Koret har hatt gleden av å samarbeide med pedagog og sanger Kjersti Wik ved flere anledninger, og ser nå frem til å være med å presentere folketoneskatter fra egne trakter.

Musikere på konserten blir Laila Kolve (fløyter), Johanne Løkenskar Mjøs (hardingfele/nykkelharpe) og kantor i Fana Per Inge Hove (trørgel).

Folketonekonserten *Kvilesteinen* holdes i Åsane kirke søndag 26. mai kl. 19.00. Billetter kr. 250 ved inngangen eller ved bestilling på mailadressen maritroshol60@gmail.com innen lørdag 25. mai. Konserten blir gjennomført med støtte fra Hordaland Fylkeskommune og Bergen kommune.

GUDSTJENESTER I ÅSANE MENIGHET

*Alle gudstjenester er i Åsane kirke om ikke annet er nevnt.
 Se også vår hjemmeside, asaanemenighet.no.*

26. mai - 6. s. i påsketid

Matt. 6,7-13 Bønn til Far i himmelen

Åsane kirke kl. 11.00 Høymesse v/vikarprest Hans-Christian Küspert, Sanctus og kantor Gerd Inger Yddal. Avslutning MILK. Nattverd.

Åsane kirke kl. 19.00 «Kvilesteinen» - Konsert med Kjersti Wik, musikere og Cantus Sororum. Billetter.

28. mai (tirsdag)

Åsane kirke kl. 18.00 Sommergudstjeneste v/kap. Jon Zimmermann, Frøet, Spiren, Prelud og Magnificat, samt kantor Gerd Inger Yddal. Utdeling av kirkebøker.

30. mai - Kristi Himmelfartsdag

Joh. 17, 1-5 - Timen er kommet for Jesu opphøyelse

Åsane kirke kl. 11.00 Gudstjeneste v/spr. Arne Mulen og kantor Gerd Inger Yddal. Dåp og nattverd.

Ulset sykehjem kl. 11.30 Gudstjeneste v/seniorprest Rolf Armand Rasmussen og kantor Knut Nyborg. Nattverd.

Midtbygda sykehjem kl. 16.45 Gudstjeneste v/seniorprest Rolf Armand Rasmussen og kantor Knut Nyborg. Nattverd.

2. juni - Søndag før pinse

Joh. 16,12-15 - Ånden skal veilede til hele sannheten

Åsane kirke kl. 11.00 Gudstjeneste v/kap. Jon Zimmermann og kantor Gerd Inger Yddal. Dåp.

9. juni - Pinsedag

Joh. 14,23 29 - Jesu løfte om Talsmannen

Åsane kirke kl. 11.00 Høytidsmesse v/kap. Jon Zimmermann, Prima Vista og kantor Gerd Inger Yddal. Nattverd.

10. juni - 2. Pinsedag

Joh. 7,37-39 - Jesus er den troendes kildevell

Rimmaskaret kl. 12.00 Friluftsgudstjeneste v/kap. Jon Zimmermann (felles med Salhus menighet). Vandring fra Mellingen kl. 11.00.

16. juni - Treenighet

Ap.gj. 17,22-34 - Gud gir liv og ånde til alle mennesker

Åsane kirke kl. 11.00 Høymesse v/seniorprest Rolf Armand Rasmussen og organist Jørn Skauge. Nattverd.

Almås kl. 12.00 Friluftsgudstjeneste v/spr. Arne Mulen.

23. juni - 2. s. i treénighetstid

Joh. 3,1-13 - Du må fødes på ny - i dåpen

Åsane kirke kl. 11.00 Høymesse v/spr. Arne Mulen og kantor Gerd Inger Yddal. Dåp og nattverd.

30. juni - 3. s. i treénighetstid

Mark. 10,13-16 - Guds rike er for alle barn

Åsane kirke kl. 11.00 Gudstjeneste v/seniorprest Rolf Armand Rasmussen og organist Jørn Skauge. Dåp.

7. juli - 4. s. i treénighetstid

Matt 9,35-38 - Jesu medfølelse med oss

Åsane kirke kl. 11.00 Gudstjeneste v/prost Øystein Skauge og kantor Gerd Inger Yddal. Dåp og nattverd.

14. juli - 5. s. i treénighetstid

Matt 18, 12-18 - Vi skal søke opp dem som går seg vill

Åsane kirke kl. 11.00 Gudstjeneste v/prost Øystein Skauge og kantor Gerd Inger Yddal. Nattverd.

21. juli - Aposteldagen

Mark. 3,13-19 - Jesus kaller sine tolv apostler

Åsane kirke kl. 11.00 Gudstjeneste v/spr. Arne Mulen og kantor Gerd Inger Yddal. Dåp og nattverd.

28. juli - 7. s. i treénighetstid

Mark.5,25-34 - Helbredet ved bare å røre kappen hans

Åsane kirke kl. 11.00 Høymesse v/sokneprest Arne Mulen og organist Jørn Skauge. Dåp.

4. august - 8. s. i treénighetstid

Mark.12,28-34 - Du skal elske Gud OG din neste

Åsane kirke kl. 11.00 Høymesse v/fhv. prost Magne Utle og organist Jørn Skauge. Dåp.

11. august - 9. s. i treénighetstid

Luk.6,36-42 - Dommen hører Herren til

Åsane kirke kl. 11.00 Høymesse v/kap. Jon Zimmermann og organist Jørn Skauge. Dåp og nattverd.

18. august - 10. s. i treénighetstid

Mark.11,25-26 - Vår tilgivelse - og Guds

Åsane kirke kl. 11.00 Familiegudstjeneste v/seniorprest Rolf Armand Rasmussen og kantor Gerd Inger Yddal. Nattverd.

25. august - 11. s. i treénighetstid

Joh. 8,31-36 - Virkelig frihet ved Sønnens makt

Åsane kirke kl. 11.00 Høymesse v/kap. Jon Zimmermann. Dåp.

1. september - 12. s. i treénighetstid

Joh. 4,27-30.39-43 - Kvinnens vitnemål i Samaria

Åsane kirke kl. 11.00 Musikk gudstjeneste v/seniorprest Rolf Armand Rasmussen og kantor Gerd Inger Yddal. Stort felleskor. Nattverd.

Åsane gamle kirke kl. 11.00 Gudstjeneste. Dåp.

SLEKTERS GANG

Døpte

24.3.2019

GIOVANI DOS SANTOS ANTONIO
 BENJAMIN MARTIN DAHLE
 JULIE GAMLUND
 JULIE GRØNÅS MALMEDAL
 SANDER FLOSTRAND RAUNLID
 BENJAMEN SAMUEL

31.3.2019 I ÅSANE GAMLE KIRKE

MIA TOBIASSEN HAFSTAD
 ISAK KROKEIDE HOFF
 VETLE KROKEIDE HOFF
 HANNA JENTOFT
 IBEN TOLLEFSEN NÆSS
 MALIN LAMPE OSPEDAL
 ADELÉN HOLMEDAL PRESTTUN

7.4.2019

ARYA HOLEN AL-SALMAN
 ELLA TELLEFSEN ANDERSEN
 ULRIK IDEN GAMLEMSHAUG

14.4.2019

LEON BALTHASAR KRISTOFFERSEN
 CEDRIK STEINSTØ KVAMME

21.4.2019

SIENNA VIKTORIA INDRØY HIGGINS
 NOELLE NGUYEN SÆLE
 LEON TAMBO-HELGELAND
 (DØPT I ÅSANE KIRKE HVIS DET IKKE STÅR
 NOE ANNET)

Døde

04.3.2019 BJØRN MONSEN

08.3.2019 SVEIN HAUGEN
 10.3.2019 EMILIE PEDERSEN KLEPPE

13.3.2019 LARS FJOSE

14.3.2019 EVA ALVILDE RUUD

15.3.2019 GUNNAR SKORVE

18.3.2019 BJØRG TENGS

19.3.2019 KJELL BØE

20.3.2019 JOHN EINAR JOHNSEN

22.3.2019 OLAV JOHAN FLEKKE JACOBSEN

23.3.2019 INGRID PETTERSEN

27.3.2019 ALEX RAKNES

27.3.2019 OSVALD ANDREAS FLAGTVEDT

30.3.2019 KJELL LEIDULF ROSVOLL

03.4.2019 EVELYN SØRENSEN

03.4.2019 ELSE MARI HJORTLAND

02.4.2019 ALLERT BØKENES

01.4.2019 SANDRA ALCOCK

07.4.2019 BENTE ANNA HALVORSEN

09.4.2019 ÅSE TJORE

13.4.2019 SIGNI GERD GUNDERSEN

14.4.2019 ROBIN ERSTAD RØDLYNG

16.4.2019 KJELL OVE REIGSTAD

21.4.2019 JAN INGE LENDING

23.4.2019 BORGNY MARIE FYLLINGEN

24.4.2019 ASLAUG THORGERSEN

25.4.2019 KÅRE HJORTLAND

27.4.2019 MARIA MELLINGEN

28.4.2019 GUNNAR CLAUD SUNDIN

30.4.2019 HANS MAGNE NYGAARD

01.5.2019 GUNNAR NØTTVEIT

